

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.108/2017/7/I. szám

A Győri Ítéltábla az Illés és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a Satori és Lutter Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2017. március 21. napján kelt 13.G.40.054/2015/46/I. szám alatti ítélete ellen a felperes által 48. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 2.540.000 (Kettőmillió-ötszáznegyvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

2007. október 24-én a hitelező alperes és a perben nem álló ... Kft. adós között hitelkeret-szerződés jött létre 33 millió euró hitelkeret biztosítására - a ...Ingatlanforgalmazó-Fejlesztő és Üzemeltető Kft. tulajdonosa, a ... Kft. 100%-os üzletrésze megvásárlásán keresztül - a ... Ingatlanforgalmazó-Fejlesztő és Üzemeltető Kft. tulajdonában álló ... Hotel megvásárlására. A szerződés 18.26. pontja szerint „a hitelfelvevő köteles a hitelezőt a tudomására jutását követően haladéktalanul írásban tájékoztatni, illetve a hitelfelvevő köteles biztosítani, hogy a célcsoport társaságok a hitelezőt a tudomásukra jutását követően haladéktalanul írásban tájékoztassák: a tranzakciós dokumentumok feltételeinek megszegéséről, módosulásáról, vagy a tranzakciós dokumentumok megszűnéséről, vagy a tranzakciós dokumentumokkal kapcsolatosan a hitelfelvevővel, tulajdonossal, vagy a célcsoport társaságokkal szemben felmerült lényeges igény keletkezéséről.” A hitelszerződéssel egy közjegyzői okiratba foglalt szerződésben az ingatlantulajdonos ... Ingatlanforgalmazó-Fejlesztő és Üzemeltető Kft. a hitel visszafizetéséért készfizető kezességet vállalt, valamint a hitelező bank és az ingatlantulajdonos között keretbiztosítéki jelzálogszerződés jött létre a hotel felépítményeit hordozó ingatlanokra. Az igénybe vett hitel további biztosítékaként a hitelező bank javára ugyanezen ingatlanokra vételi jogot is alapítottak. A ... Kft. adós a törlesztési kötelezettségének csak kisebb részben tett eleget. Ezért a hitelkeret-szerződést az alperes 2010. február 5-én felmondta és felszólította az adóst, valamint a készfizető kezesséket a lejárt tartozások egyösszegű megfizetésére.

Időközben a bérbeadó ... Ingatlanforgalmazó-Fejlesztő és Üzemeltető Kft és a bérlő ... Ltd. között 2009. július 2-án bérleti szerződés jött létre a hrsz-ú szálloda és udvar megjelölésű, ... szám alatti szállodaingatlan bérletére határozott időtartamra. A szerződés a bérlet időtartamát a kezdő időponttól számított 20 évben határozta meg, melyet a bérlő jogosult volt további kétszer 12 évvel meghosszabbítani. A bérleti szerződés 14. pontjában szabályozták a bérbeadó szerződésszegései, azon belül súlyos szerződésszegései eseteit. Megállapodtak abban, hogy amennyiben a szerződés a bérbeadó szerződésszegése miatt a lejárat napját megelőzően megszűnik, a bérbeadó meghiúsulási kötbérként köteles a bérleti szerződés fennmaradó időtartamára járó bérleti díjnak megfelelő összeg 70%-át a bérlőnek megfizetni. Az utóbb (2009. november 6-án) közjegyzői okiratba foglalt bérleti

szerződés megkötéséhez az ingatlantulajdonos az alperes bank hozzájárulását nem kérte ki. A ... Ltd. bérló a bérleti szerződésből eredő jogokat nem személyesen gyakorolta, hanem a 2009.július 2. napján kelt szerződéssel a szállodát albérletbe adta az egyedüli tagságával működő ... Kft-nek. 2010. január 5-én a ... Ingatlanforgalmazó-Fejlesztő és Üzemeltető Kft. szerződést kötött az Kft-vel a ... apartmana 35 éves időtartamú, időben megosztott használati joga (timeshire) átengedéséről. A ... Kft. felszámolását - a 2010. február 25. napján kezdődött eredménytelen csődeljárást követően - a bíróság 2010. augusztus 26-i kezdő időponttal rendelte el. A felszámoló által képviselt bérbeadó, valamint a ... Ltd. bérló között 2010. október 4-én jött létre szerződés a 2009. július 2 napján kelt bérleti szerződés módosítására. A módosítás szerint a bérleti szerződés kezdő időpontja 2009. július 2 napja, annak időtartama pedig határozatlan. A szerződést jogosult bármelyik fél rendes felmondással, 9 hónapos felmondási idővel megszüntetni. Az alperes opciós joga alapján 2010. október 4-én közjegyzői okiratba foglalt vételi nyilatkozatot tett a, ... és hrsz-ú ingatlanokra és a tulajdonjogát a földhivatal az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte. Ezt követően az alperes 2010. november 29-én - a vele bérleti szerződést kötő ... Kft. közreműködésével - a szállodát birtokba vette és onnan az albérló ... Kft-t kizárta.

Az alperes által (felperesként) a ... Ltd. I.r. és a ... Kft. „fa” II.r. alperesek ellen a bérleti szerződés érvénytelensége iránt indított perben a Győri Ítéltábla a 2015. november 4. napján kelt Gf.II.../2015/7/I. szám alatti ítéletével részben megváltoztatta a Szombathelyi Törvényszék 20.G..../2015/6. szám alatti - szerződés létre nem jöttét megállapító - ítéletét és a keresetet teljes egészében elutasította. Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a 2016. szeptember 21. napján kelt Pfv.V.../2016/6. szám alatti ítéletével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A felülvizsgálati határozat indokolása megállapította, hogy az egységes közjegyzői okiratba foglalt hitelkeret-, kezességi-, jelzálog- és vételi jogot alapító szerződés kötelezettjei, így: a perbeli ingatlantulajdonos II.r. alperes tájékoztatni volt köteles a hitelszerződés 18.26. pontja alapján a hitelező bankot a bérleti szerződés megkötéséről. Ennek elmaradása folytán a bérleti szerződés a Ptk.215.§-a alapján nem jött létre. Ezen kívül az eredeti, 2009. július 2. napján kelt bérleti szerződés helyes értelmezése szerint nyilvánvalóan a jóerkölcsbe (Ptk.200.§ (2) bekezdés) is ütközött, melyet nem orvosolt az utóbbi, 2010. október 4. napján kelt módosítás sem.

* * *

A felperes módosított keresetében 871.800.000Ft tőke, valamint annak a 2010. november 29. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A.§ (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen kártérítés, míg másodlagosan jogalap nélküli gazdagodás jogcímén. A ... Ltd. bérló engedményezőtől a 2015. december 18. napján kelt engedményezési szerződéssel a követelést megszerző felperes a keresetét arra alapította, hogy az alperes jogellenes magatartásával, a szálloda tilos önhatalommal (Ptk.190.§) elfoglalásával okozati összefüggésben kára keletkezett. A tilos önhatalom folytán ugyanis az albérló, a ... Ltd. egyedüli tagságával működő ... Kft. elértéktelenedett. Az értékvesztés összegére csatolta a megbízásából eljáró cég által 2010. október 27. napján készített értébecslést, amely szerint a ... Kft. - szállodából kizárása előtti - cégértéke „az üzemeltető cég jövőbeni teljesítménye alapján prognosztizált cash flow tőkésítése” módszere szerint 871.800.000.Ft. Az alperes magatartását amiatt tartotta jogellenesnek, mert hatósági eljárás nem előzte meg. A Ptk.190.§ (1) bekezdése alapján amiatt nem volt helye önhatalomnak, mert nem az alperes, hanem a ... Kft. volt birtokban. A 190.§ (2) bekezdése alkalmazása pedig azért nem merülhetett fel, mert az alperes eljárása nem a birtok visszaszerzésére irányult és a birtokvédelem egyéb eszközei igénybevételevel járó idővesztés nem hiúsította volna meg a birtokvédelmet. Hangsúlyozta, hogy az alperesi magatartás jogellenessége

megítélésénél a birtoklás ténylegességére és nem pedig a birtoklás jogcíme esetleges érvénytelenségére kell tekintettel lenni. Kiemelte, hogy a keresettel nem az albérló ... Kft. kárát, hanem az elértéktelenedett - a ... Ltd. tagot megillető - társasági részesedés értékét érvényesíti. Ebben a körben a kettős igényérvényesítés elméletileg sem merülhet fel, mert a társasági részesedés által érintett gazdasági társaságot, a ... Kft-t 2016. november 3-án a cégjegyzékből törölték.

Az alperes *ellenkérelmében* a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy a tulajdonában lévő szálloda birtokvétele békésen történt, a birtokbavételnél pedig nem az alperes, hanem a vele szerződést kötő ... Kft. járt el. A felperes jogelődje, az engedményező ... Ltd. a bérleti szerződés létre nem jötte (érvénytelensége) folytán nem volt bérló, így jogszerűen albérletbe sem adhatta volna a szállodát. A helyes jogértelmezés szerint a ... Ltd. és a ... Kft. jogalap nélküli birtokos volt és a Kúria ítélete szerint tisztában kellett lenniük azzal, hogy az alperes hozzájárulása nélkül bérleti szerződés, valamint az albérleti szerződés nem jöhet létre, illetve jóerkölcsbe ütközik. Ezért a bérló és az albérló a szerződésük megkötésétől kezdődően rosszhiszemű jogalap nélküli birtokosnak minősült és kötelesek voltak a dolog, a szálloda kiadására a Ptk.193.§ (1) bekezdése szerint. Jogalap nélküli birtokosként pedig birtokvédelemre sem voltak jogosultak. Rámutattak, hogy perbizomány hiányában a felperes saját nevében nem érvényesítheti a ... Kft. kártérítési igényét. Tekintve, hogy a bírósági gyakorlat (a Szegedi Ítéltábla 2/2005. (VI.17.) Kollégiumi ajánlása és a BDT 2012/2781 szám alatt közzétett eseti döntés) szerint a társasági részesedés értékcsökkenése azonos a társaságot ért kárral, a kártérítés tényállási elemei (Ptk.339.§ (1) bekezdés) közül nemcsak az alperes jogellenes magatartása, hanem a felperes jogelődjét ért kár is hiányzik. Mivel a felperes jogelődje maga kötött utóbb létre nem jöttek, jóerkölcsbe ütközőnek minősíthető bérleti (albérleti) szerződést, önkozta kárt szenvedett. Vitatta a kereset összegét és a felperes által csatolt értékbecslő véleményét. A jövőre vetített eredmények alapján kalkulált cégérték ugyanis nem tükrözi az aktuális cégértéket. Az albérló ... Kft. a 2010. évben veszteséges volt, míg 2009-ben a saját tőkéje (amely a cégértéknek megfelelt) 1.372.000.Ft volt. Az értékbecslő véleménye valójában a ... Kft. eladását kívánta alátámasztani.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott *ítéletével* a keresetet elutasította, egyben a felperest kötelezte 10 millió forint perköltség megfizetésére. A törvényszék határozata indokolásában abból indult ki, hogy a Kúria ítélete szerint az ingatlan tulajdonosa és a ... Ltd. között a bérleti szerződés nem jött létre. Ebből következően - mivel maga sem adhatott át több jogot, mint amennyivel rendelkezett - a ... Ltd. a ... Kft-vel albérleti szerződést sem köthetett volna, az albérleti szerződés sem jött létre. Az alperes a vételi joga gyakorlása folytán a szálloda tulajdonosává vált. Így a Ptk.98.§-a alapján megillette a birtoklás és a használat joga. A ... Ltd. és a ... Kft. jogcím nélküli használónak minősül. A törvényszék kiemelte azt a bírósági gyakorlatot (a Kúria Pfv.I..../2013/2. szám alatti ítélete), amely szerint, ha a dolgot tilos önhatalommal birtokba vevő fél jogcíme erősebb, a korábbi ténylegesen birtokban álló fél kérelmét el kell utasítani. Rámutatott, hogy a Ptk.115.§ (2) bekezdése szerint a tulajdonos a birtokvédelem szabályai szerint önhatalommal is kizárhat vagy elháríthat minden olyan jogellenes beavatkozást vagy behatást, amely tulajdonjogának gyakorlását akadályozza vagy lehetetlenné teszi. Tekintve, hogy az alperes mint tulajdonos joga a szálloda birtokbavételkor erősebb volt, mint a jogcím nélküli használóknak, a szálloda birtokbavételére a felperes kárigényt nem alapíthat. Mivel az alperes a felperes rovására jogalap nélkül nem jutott vagyoni előnyhöz, ezért a felperes keresete jogalap nélküli gazdagodás (Ptk.361.§ (1) bekezdés) jogcímén sem alapos. A bíróság a felperest terhelő perköltség összegét az 1.282.331.510.Ft eredeti pertárgyérték alapján határozta meg.

Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, míg másodlagosan annak részbeni megváltoztatása és a felperest terhelő perköltség mérséklése iránt a felperes terjesztett elő

fellebbezést. Jogorvoslati kérelmében elsődlegesen arra tért ki, hogy az elsőfokú bíróság az alperesi önhatalom alkalmazása jogszerűsége helyett tévesen, a birtokláshoz való jogcímeket vizsgálta és vetette össze. Ténylegesen a bíróság a birtokvita szempontjait figyelembe véve birtokvitát bírált el. Jelen per tárgya azonban kártérítés volt, az alperes magatartása pedig a szálloda önhatalmú, erőszakos elfoglalásával jogellenes. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban már kifejtett azon álláspontját, hogy az alperes a konkrét esetben a Ptk.190.§ (1)-(2) bekezdése feltételei szerint önhatalmat nem gyakorolhatott volna. Az alperes jogellenes magatartása kártérítési felelősséget alapoz meg, függetlenül attól, hogy a birtoklásra a szálloda elfoglalásakor kinek volt erősebb jogcíme. Az alperesi kárfelelősség egyéb feltételei is fennállnak, mivel a felperesi jogelőd tulajdonában állt ... Kft. üzletrésze jelentős értékvesztést szenvedett. Vitatta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a bérleti szerződés létrejötte hiányában nem lehet létrejötnnek tekinteni az albérleti szerződést sem. Helyesen a bérleti szerződés létre nem jötte csupán az albérleti szerződés teljesítése körében értékelhető. Az alperes javára megállapított ügyvédi munkadíjat mint perköltséget azért tartotta túlzottnak, mert helyesen a per tárgyának értékét nem 1.282.331.510.Ft-ban, hanem 871.800.000.Ft-ban kell meghatározni. Az első tárgyaláson ugyanis a felperesi jogelőd a keresetét pontosította és úgy nyilatkozott, hogy a kötbér mellett kéri a kártérítést is. A kötbér kárátalány-jellegére figyelemmel a két összeg együttes megítélése azonban kizárt. A megítélt perköltség összege a kifejtett ügyvédi tevékenységgel összevetve is túlzott.

Az alperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Előadta, hogy a felperes a perben a keresetéhez olyan okiratot nem csatolt, amelyben az albérlő ... Kft. akár a felperes jogelődjére, akár a felperesre engedményezett volna bármilyen követelést. Így a felperes nem vált olyan igény jogosultjává, amelyet a ... Kft. érvényesített volna az alperessel szemben. Rámutatott, hogy a ... Kft-nek nem volt érvényes jogcíme a birtoklásra, míg a felperes jogelődje, a ... Ltd. soha nem volt birtokban, arra érvényes jogcíme nem is volt. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a bérleti szerződés létre nem jötte folytán a ... Ltd. sem adhatott tovább olyan jogot, amellyel maga sem rendelkezett, így a ... Kft. részére sem birtokba, sem használatba nem adhatta a szállodát. Kiemelte, hogy a birtokbavétel során erőszakra vagy fenyegetésre nem került sor, a ... Kft. egyik vezetője és munkavállalója ... adta át a szálloda birtokát az alperes által megbízott ... Kft-nek. Tehát nem az alperes, hanem a ... Kft. vette birtokba a szállodát, amely az alperessel kötött érvényes bérleti szerződést. Fenntartotta azt az álláspontját is, hogy a kúriai ítéletből következően mind a ... Ltd., mind pedig a ... Kft. rosszhiszemű, jogalap nélküli birtokosnak minősült a szerződése megkötésétől kezdve. Emiatt a szállodát a Ptk.193.§ (1) bekezdése alapján kiadni voltak kötelesek. Változatlanul vitatta a felperesi kereset összege alapjául szolgáló, a ... Kft. által készített értékbecslést. Hivatkozott arra, hogy a felperes keresetében keverednek a felperesi társasági részesedés értékcsökkenése miatti követelés, illetve kizárólag a ... Kft. által érvényesíthető kártérítési követelések (állítólagos eszközhiányok, elszámolási kérdések). Végül hivatkozott arra a bírósági gyakorlatra, amelyből következően a társasági részesedés értékcsökkenése miatti kártérítés egyenmű a társaságot ért kár megtérítésével, így a társasági vagyon értékcsökkenése miatt a társaság tagja önálló kártérítési igényt nem érvényesíthet.

* * *

A törvényszék a helyesen megállapított tényállás alapján helyes érdemi jogkövetkeztetésre jutva utasította el a keresetet. Az ítélet megalapozatlansága hiányában így annak hatályon kívül helyezésére sem kerülhetett sor.

Ezekre figyelemmel a fellebbezés nem alapos. Az ítéletábra azonban az elsőfokú ítélet indokaival részben nem értett egyet.

A felperes helyes fellebbezési érvelése szerint a ... Hotel (a továbbiakban: szálloda) volt bérlője kártérítési keresetet a szálloda alperesi tilos önhatalommal elfoglalása miatt terjesztett elő. A ... Ltd. bérlő (illetve a 2015. december 18-i engedményezést követően az engedményes felperes) így nem petitórius birtokvédelemért fordult a bírósághoz (Ptk. 192. § /2/ bekezdés). Csak a birtokperben van jelentősége annak az elsőfokú bíróság által hangsúlyozott ténynek, hogy a szállodát tilos önhatalommal elfoglaló alperes tulajdonos birtoklásának jogcíme erősebb, mint a jogcím nélkül használó felperesi jogelődnek. A keresettel perbehozott kártérítési követelés elbírálásánál azonban nem ennek, hanem annak volt jelentősége, hogy a szerződésen kívül okozott (deliktualis) kártérítési felelősség feltételei (Ptk. 339. § /1/ bekezdés) a konkrét esetben fennálltak-e. Az említett törvényhely alapján a károkozó abban az esetben tartozik kártérítési felelősséggel, ha jogellenes magatartásával okozati összefüggésben keletkezett a kár és a kimentési kötelezettségének eleget tenni nem tud.

A kártérítési felelősség konjunktív elemeit (jogellenes magatartás, okozati összefüggés és a kár bekövetkezése) a konkrét esetben vizsgálva megállapítható, hogy a felperes a keresetében arra is helytállóan hivatkozott, hogy az alperes jogellenes magatartással, tilos önhatalommal foglalta el a szállodát. Annak, hogy a szálloda elfoglalásánál ténylegesen nem a pénzügyi intézmény alperes, hanem a megbízottja a ... Kft. járt el közvetlenül, amiatt nem volt jelentősége, mert a megbízott ... Kft. az alperes érdekében és a bankkal kötött szerződés alapján vette birtokba és használatba a szállodát. Helyes a kereseti álláspont abban is, hogy a tulajdonosi birtokbavétel azért volt jogellenes, mivel a birtokvédelem eszközei közül az önhatalom törvényi feltételei (Ptk. 190. § /1/-/2/ bekezdés) a konkrét esetben nem álltak fenn. Az alperesi önhatalom ugyanis nem a birtoka ellen irányuló támadás elhárítására, illetve az elveszett birtok visszaszerzésére irányult. Nem merült fel, hogy az önhatalmon kívüli más (hatósági) birtokvédelmi eszközök igénybevételével járó idővesztés a birtokvédelmet megghiúsítaná. A vételi joga gyakorlását követően tulajdonossá vált alperes tehát a szálloda birtokába hatósági eljárás közbenjöttével a jegyző-, vagy a bíróság előtt indított birtokvédelmi eljárás útján kerülhetett volna (Ptk. 191. § /1/ bekezdés, 192. § /1/-/2/ bekezdés).

Ugyanakkor a perben a felperes a kártérítési felelősség további törvényi feltételeit már nem tudta bizonyítani. Az alperesi tilos önhatalom folytán a szálloda birtokából kikerült albérlő ... Kft. értékvesztése és a tilos önhatalom között ugyanis nincs okozati összefüggés. Ez az értékvesztés nem kétségesen bekövetkezett volna abban az esetben is, amennyiben az alperes nem önhatalommal, hanem az említett hatósági birtokvédelmi eljárások közbenjöttével veszi birtokba a szállodát. A ... Kft. ugyanis a jogszerű birtokvédelmi eszközök alkalmazása és a birtokból kikerülése folytán szintén elvesztette volna a szálloda-üzemeltetési bevételeit.

Helyesen hivatkozott az alperes a kétfokú eljárásban az okozati összefüggés vizsgálata körében arra is, hogy az albérlő ... Kft. (és egyben a bérlő ... Ltd. is) rosszhiszemű jogszerű birtokosként tartotta birtokban a szállodát. Ugyanakkor helyesen - a Kúria 2016. szeptember 21. napján kelt ítélete szerint nem létező szerződést kötő - ... Ltd. bérlő és a ... Kft. albérlő közötti albérleti szerződés az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem létre nem jött szerződésnek, hanem lehetetlen szolgáltatásra irányuló, így semmis szerződésnek (Ptk. 227. § /2/ bekezdés) minősült. A nemo plus iuris elvébe ütköző albérleti szerződés helyesen lehetetlen szolgáltatásra irányuló tilos szerződés, mivel a bérlő ... Ltd. sem rendelkezett a szálloda érvényes jogcímen alapuló birtoklási jogával (EBH1999.96., BH1987.165.).

A fellebbezésben hangsúlyozott azon körülmény, hogy a bérleti szerződés létre nem jött, illetve az albérleti szerződés semmissége az albérleti szerződés teljesítése körében értékelendő, csupán a bérlő ... Ltd. és az albérlő ... Kft. jogviszonyára tartozó kérdés, melynek jelen perben jelentősége nem volt.

Egyetértett az ítélet tábla az alperes perbeli érvelésével ezen túl abban, hogy a felperes a kártérítési felelősség törvényi feltételei közül a kár bekövetkezését sem igazolta. Az ítélet tábla megítélése szerint jelen ügyre alkalmazható az alperes által hivatkozott bírósági gyakorlat (a Szegedi Ítélet tábla Polgári Kollégiuma 2/2005. (VI.17.) ajánlása III. pontja, a BDT2012.2781. szám alatt közzétett eseti döntés), amely szerint a társasági vagyon értékcsökkenése, valamint a társasági tag társasági részesedésének értékcsökkenése miatt nem érvényesíthető külön-külön kártérítési igény. Amennyiben ugyanis a társasági tag által a gazdasági társaságba bevitt - és az alapítást követően már a létrejött társaságot illető - vagyon értékcsökkenést szenved, a társasági tagot megillető társasági részesedés (jelen esetben üzletrész) értékcsökkenése egy és ugyanazon vagyoni hátrány. Helyesen, a társasági részesedésben, illetve a tag magánvagyonában esett hátrány „látszat-kár”, a vélt károkozó pedig nem tehető ki a kétszeres kártérítési kötelezettségnek. Ebből a szempontból annak sincs jelentősége, hogy a keresetben állítottan károsodást szenvedett gazdasági társaságot, a ... Kft.-t felszámolás folytán a cégjegyzékből már törölték. Az alperes helyes érvelése (Gf.II. 7. tárgyalási jegyzőkönyv) szerint ugyanis a volt albérlő még a felszámolása alatt sem volt elzárva a vagyoncsökkenése miatti kártérítési követelés előterjesztésétől. Másfelől a ... Kft.-ben (kizárólagos) társasági részesedéssel rendelkező felperesi jogelőd, a ... Ltd. maga is egyszemélyes társaság, így a társasági részesedés értékcsökkenése miatt a ... Ltd. tagjai is érvényesíthetné kártérítési igényt.

A kártérítési felelősség konjunktív feltételei adott esetben fennállta hiányában a felperes kártérítési keresete tehát alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a pervesztes felperest terhelő perköltséget helyesen határozta meg 1.282.331.510 forint perérték alapján. A Pp. 24. § /1/ bekezdése szerint a pertárgy értéke megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke az irányadó. A felperes jogelődje eredeti keresetében - tárgyi keresethalmazatban - 410.531.500 forint meghiúsulási kötbér és 871.800.000 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A fellebbezésben kiemelt első tárgyaláson (G.../2013/6. tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal) a kereset ilyen módon előterjesztését a felperes megerősítette és az egyes kereseti kérelmeit nem vagylagosan kívánta fenntartani. Így az elsőfokú ítéletben megállapított, felperest terhelő perköltség mérséklésének nem volt helye.

Ezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért a felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült, lerótt fellebbezési illetékből és az alperes ügyvédi munkadíjából álló másodfokú perköltséget. Ennek összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /2/, /5/-/6/ bekezdései alapján az Áfa-val növelt 2.540.000 forintban határozta meg.

Győr, 2017. szeptember 13.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: